

det, da hr. Jens Kirk gik det igennem for at sige, at det her jo ikke er et problem, for alting er der jo i forvejen.

Kl. 20.05

Vi har haft et samråd med fødevarerministeren for nogle uger siden efterhånden, hvor vi fik et tilsagn om, at regeringen ville se på, om vi kunne få disse tal sendt til kommunerne, og om vi kunne få et påbud til kommunerne om at sammenholde de tilladelser, der ligger, og den reelle produktion, der er.

Er hr. Jens Kirk enig i, at der i hvert fald på det område er en rigtig god mening i at offentliggøre tallene til borgerne? Hvis kommunerne ikke gør det og regeringen ikke vil pålægge kommunerne at gøre det, kunne borgerne gøre det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Kristen Touborg må jeg sige, at det er kommunernes pligt at føre tilsyn med det her, men hvilken interesse skulle borgerne i grunden have i det, for vi må antage, at kommunen holder de tilsyn, den skal, og så må den potte jo være ude?

Endelig er det jo sådan, at hver eneste gang, man leverer et dyr eller en gris, får man antallet opgivet på slagteriafregningen, så der kan de disse tal også findes. Det er jo ikke noget, der er skjult som sådan.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu siger hr. Jens Kirk, at kommunerne har pligt til at undersøge det her. Det er korrekt. Men synes hr. Jens Kirk og Venstre, at der er noget, der tyder på, at kommunerne gør det? Jeg mener, at ministeren oplyste, at der det sidste år var rettet 20 henvendelser fra samtlige kommuner. Synes man ikke i Venstre, at der er noget, der tyder på, at der foregår et endog ret stort snyderi på området, og skal vi ikke have det stoppet?

Så er det, jeg siger, at hvis ikke ministrene vil, kunne det jo godt være, at der var nogle naboer, der havde interesse i at finde ud af, om den svineproducent nu kun har 250 dyreenheder, eller om han i virkeligheden har 400, for de lugter jo ikke lige meget. Derfor tror jeg, at hvis vi ikke kan finde ud af at få det offentlige til at fungere ordentligt, kunne det godt være, at der er nogle borgerinteresser i at få det her til at fungere.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er lige ved at mene, at vi er langt ude i kanten af B 52, for den kontrol, der sker her, har vel ikke noget med regnskabet som sådan at gøre. Det ligger jo i kommunalt regi, at de skal føre den kontrol. Endelig kan alle tallene findes på slagteriafregninger. Jeg synes, vi er kommet vidt omkring og langt uden for det, der står i beslutningsforslaget.

Niels Sindal (S):

Jeg skal fremlægge Socialdemokratiets holdning til B 52 på vegne af hr. Ole Vagn Christensen, som ikke kan være til stede.

Når vi ser en film af Morten Korch, er det, ligesom vi kan dufte høet og stalden osv. Det er lang tid siden, sådan er det ikke helt mere. Dansk landbrug er topmoderne, nærmere industri end landbrug. Virkeligheden er, at 24 millioner svin ikke render frit omkring på markerne, men hovedparten af dem befinder sig i stalde, og at man på gårde malter op til flere hundrede kreaturer dagligt.

Der er ingen tvivl om, at landbruget er en god forretning for Danmark. På eksportmarkederne er landbrugsprodukterne kendt for høj kvalitet, og vi afsætter for mange milliarder kroner. Men det står samtidig klart, at landbrugets produktionsmetoder også mere ligner industri end det idylliske billede fra de gamle film.

Det giver udfordringer, der skal løses, og det giver problemer, der skal løses: Øget udvinding af ammoniak til gene for naboer og natur, brugen af biologi og kemi er mangedoblet og sker måske ikke altid under betryggende forhold og nogle gange i mængder, der overskrider det, vi kender fra husholdningen og industrien.

Spørgsmålet fra Socialdemokratiet til dagens dagsorden er: Er det ikke på tide, at landbruget på linje med andre industrier underlægges nogle regler for miljø og kontrol, vel at mærke – vil jeg gerne understrege ihukommende debatten fra de tidligere talere – ikke for at begrænse eller hæmme dansk landbrug, men snarere for at modernisere og indføre overskuelige praktiske regelsæt, som både landmænd og forbrugere kan have gavn af?

Det er ikke vores ønske at hænge landmænd ud. Det er vores ønske at skabe et instrument, som både landmanden og omgivelserne kan have gavn af. Det er en god idé at have grønne regnskaber for landbrugsbedrifter. Ligesom den enkelte virksomhed kan det enkelte landbrug så